

بحثی نو درباره قانون حمایت خانواده

برای جلوگیری از گسیختن و از هم پاشیدگی خانواده‌ها و برای سعادت‌مندی و بهتر زندگی کردن فرزندان، زنان، و شوهران پیشنهاد مینماید نکات زیر نیز در قانون حمایت خانواده که در مسیر تکمیل و تغییر است مورد توجه قرار گیرد.

۱- زن و مردیکه پیش از دوازده سال اختلاف سن دارند بفرض توافق باهم باید پس از تحصیل اجازه دادگاه حمایت خانواده بایکدیگر ازدواج نمایند زیرا اختلاف سن زوجین پیش از حد متعارف و معقول پس از مدتی اساس خانواده را متزلزل خواهد ساخت، دراین مورد دادگاه حمایت خانواده پس از انجام تحقیقات کافی و در صورت لزوم جلب نظر پزشک متخصص رأی مبنی بر قبول یا رد درخواست ازدواج صادر نماید.

۲- برای قبول مسئولیت در خانواده از جهت اخلاقی و معنوی و طبیعت روابط زناشویی بمحصلین دبیرستانها تعلیمات کافی داده شود و نحوه رفتار و سلوک زنان و شوهران و فرزندان را با پدر و مادر و برادر و دیگر کسان مورد بحث و آموزش قرار دهند و درسی بنام اخلاق در خانواده در سالهای آخر دبیرستانها تدریس گردد.

۳- چون در بسیاری از موارد طلاق زوجین بمنظور رفع نگرانی فرزندان خود و یا بعللی دیگر از جدائی و گسیختن بنیان خانواده پشیمان گردیده‌اند و گاهی هم این ندامت آنان سودی نداشته است پیشنهاد مینماید دادگاه حمایت خانواده در صورتیکه درخواست طلاق با توافق کامل و قبلی زوجین بعمل نیامده باشد برای مدت شش‌ماه قرار موقت جدائی زن و شوهر را از یکدیگر صادر نماید و دراین قرار ترتیب حضانت و نگهداری فرزندان و هزینه آنان را معین سازد و چنانچه زن

خواستار طلاق نبوده و شغلی هم نداشته باشد کلیه مخارج زن در مدت جدائی موقت بعهده شوهر باشد و پس از اتمام مدت شش‌ماه جدائی موقت چنانچه زوجین با یکدیگر سازش نکردند و درخواست طلاق را مسترد ننمودند دادگاه وارد رسیدگی بماهیت قضیه شده و رأی خود را با رعایت مقررات قانون مربوطه صادر نماید.

۴- چون عقد زناشویی از مهمترین پدیده‌های زندگی افراد است نباید بدون سنجش و تأمل صورت گیرد در ازدواج تنها تناسب وضع مادی و جسمی و سنی نامزدها کافی نیست بلکه رشد عقلی و قدرت درک عوامل زناشویی و همپایگی و استعداد معنوی هر یک از نامزدها نیز باید مورد توجه بوده و سنجیده شود تا زنان و مردان بخوبی بتوانند هر یک بسهم خود مسئولیت زندگی زناشویی را درآینده قبول و تحمل کنند و محیطی پر از تفاهم و سازش در خانواده بوجود آورند؛ پیشنهاد میشود شورائی مرکب از پزشک متخصص و قاضی حمایت خانواده و روانشناس و دو نفر نماینده ذیصلاح هر یک از نامزدها پس از استماع اظهارات آنان در خصوص درخواست ازدواج نظر مشورتی صادر نماید.

اگرچه تشکیل هیئت مشورتی یاد شده فعلا در تمام شهرستانهای ایران بعلت نبودن امکانات دشوار است و نمیتوان جلب نظر شورای مذکور را برای عموم نامزدان ازدواج الزامی نمود لکن لااقل در تهران تشکیل این شورا و عنداللزوم شعبات آن امکان‌پذیر خواهد بود تا در صورت تمایل نامزدها قبل از عقد ازدواج بشورای یادشده طبق آئین‌نامه که در این خصوص تنظیم و تصویب خواهد شد مراجعه نموده و موجبات اطمینان بیشتر خود را نسبت به‌آینده زناشویی خویش فراهم سازند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی